

Марија Букоровић, Маја Гундељ, Анђела Ђорђевић, Анђела Ивановић,
Јована Јовановић, Анастасија Мартиновић, Тања Милановић, Анђела Милић,
Милица Миљковић, Сара Митровић, Невена Мрвић,
Сандра Николић, Новка Нишавић, проф. др Вишња Мићић

стр. 160–169

НОВОГОДИШЊА НОЋ

Новогодишња представа у сусрет 2023. години
Вртић „Мајски цвет“

Лица

Девојчица Снежа (Снежана)

Мама Јелисавета (лутка)

Тата (лутка)

Јована – Снежина сестра

Музичар 1 (Распеванко)

Музичар 2 (Намћор)

Музичар 3 (Смотанко)

Патуљак (лутка)

Чувар (лутка)

Возач аутобуса

Први организатор аудиције

Други организатор аудиције

Наратор

І сцена

Лица: йаїша, мама, Јована, Снежана
Сценографија: Пошћанско сандуче

Мама: *(узима йисмо из сандучеїа и ойвара їа, чийа и изненађено)* Драги, стигло нам је писмо!

Тата: Стварно, за кога?

Мама: За Снежуж!

Тата: За Снежуж?

Мама: Да!

Тата: Од кога је? Дај ми! *(Даје му йисмо.)* Позив за аудицију!?

Мама: Да, за аудицију.

Мама: Како да пошаљемо саму Снежуж?

Тата: Послали су две карте. Не знам ко би још могао да иде...

Јована: Мама, тата, шта то радите?

Мама: Послали су писмо Снежи. Не знам шта да радимо...

Јована: Снежани!? Не разумем? Како њој?

Тата: Чули су да лепо свира виолину и позвали су је на аудицију.

Јована: Дај ми да видим то *(чийа)*. Није ми јасно, како баш њу да позову?

Мама: Зар ти није драго, Јована, дете?

Јована: Јесте, јесте *(иронично)*. Само онако питам.

Тата: Послали су и две карте, можете вас две заједно да идете.

Мама: Таман да будеш ту са њом ако јој нешто затреба. Ипак си ти старија сестра.

Јована: Па добро, питаћу је да идем са њом.

Мама: Иди, иди, обрадоваће се!

Тата: Сигурно ће бити јако срећна!

Јована: Снежооо, јеси ли ту? *(Оглази до Снежине собе.)*

Снежа: Јесам, секо. Да чујеш нешто? *(Почиње да свира два йона.)*

Јована: Ма, пусти сад то, слушај ме. Добила си писмо. Видиии!

Снежа: Какво писмо?

Јована: Имаш позив за аудицију!

Снежа: Молиииим? Какву полицијуу?

Јована: Ма неееее! За А У Д И Ц И Ј У.

Снежана: Дај да видим? *(Јована даје Снежи йисмо, Снежа чийа):*

Пошћована Снежана,

Чули смо да лејо свираїе виолину и заїо Вас йозивамо на аудицију за Новоїодишњи йоноћни концерї.

Уз писмо Вам шаљемо две картице за аутиодус.
Срдгачан њоздрав,
Град Белиград

Снежа: Па то је сјајно! (Грли сестру.)

Јована: Тако јеее! Могу ли да идем са тобом? Добила си две карте. Разумеш? Нас две – идемо! А
и мама и тата су се сложили.

Снежа: Наравноооо! Једино.... Не знам шта је то аудиција!

Јована: (исидог њласа) Позвана на аудицију, а не зна ни шта је то! То ти је кад свираш пред неким
важним људима. А онда они бирају ко ће свирати на концерту а ко неће.

Снежа: То значи да ћу се такмичити са осталима?

Јована: Тако је. Важно је да будеш најбоља!

Снежа: Па добро. Пробаћу. (Снежана сада њрли сестру, срећна је.)

Снежа: Хвала секо што идеш са мном, једва чекам да кренемооо!

Јована: И ја наравно! (Иронично се смеје.)

II сцена

Лица: ѡаѡа, мама, Јована, Снежана

Сценоѡрафија: Луѡке иза ѡаравана, ѡлумци ѡоред ѡеѡа, аутиодус са 7 месѡа за седење

Тата: Снежо, дете моје, веруј у себе и уживај док свираш, баш онако како ти и знаш.

Мама: Снежо, (људи Снежу) слушај сестру немој да заборавиш виолину, гудало, кофер и оне
колаче, шал око врата, упаши се, не заборави рукавице, воду, плазму... (Снежа је више
ѡуѡа ѡрекида ѡихим одобравањем.)

Снежа: Добро, добро, мама. (Преклаѡа се са маминим набрајањем, ѡлас дочарава како су јој
мамине речи досадне.) Јована је са мном, ништа не брени!

Јована: Хајде, закаснићемо на аутобус.

(Мама, ѡаѡа и Снежа се ѡрле)

Јована: Идемо, пожуриии!

Снежа: (људи маму и ѡаѡу) Ђао мама, ћао тата! (Машу родиѡељима.)

Тата: Чувајте се!

Мама: Срећан пут, децо!

(Појављује се аутиодус, оне улазе, родиѡељѡи машу и ѡовлаче се са сцене.)

III сцена

Лица: Јована, Снежа, возач
Сценографија: Бус плус аутомат

Бус плус: Следеће стајалиште – Зимска 3!¹

Возач: *(држи волан у рукама)* Да ли то идете на аудицију?

Снежа: Дааа! *(гласно)*

Јована: Добро, чује те возач, не мораш да вичеш.

Снежа: Упсс, извините.

Возач: Сигурно си узбуђена.

Снежа: Даа *(гласно)*! Упс, опет сам то поновила. Извините.

Возач: Хе, хе, хе.

Бус плус: Молимо вас, прочитајте своје карте.

(Јована и Снежа ојкуцавају.)

Јована: Снежана, хајде да седнемо овде. *(Јована одлази на последње место да седне.)*

Снежа: Где баш ту. Хајде, добро.

IV сцена

Лица: Јована, Снежана, возач, Распеванко (сваку своју реџику њева, њојуи ојерској њевача)
Сценографија: Аутобус са 7 места за седење

Бус плус: Следеће стајалиште – Зимска 5!

Распеванко: *(као да њева одговара)* Зимска 5!

Бус плус: Молимо Вас, прочитајте своје карте.

Распеванко: Очитајте карте! Добар дан свимааа!

Остали: Добар дан!

V сцена

Лица: Јована, Снежа, возач, Распеванко, Намћор
Сценографија: Аутобус са 7 места за седење

Бус плус: Следеће стајалиште – Зимска 7! Молимо Вас, прочитајте своје карте.

Намћор: *(покушава да ојкуца карту)* Ево карта, хајде већ једном очитај!

Распеванко: Очитај!

Намћор: Добро, добро. *(Улази у аутобус и окреће се према осталима. Демонстративно сега њоред Распеванка.)*

Распеванко: Добро, добро!

---

¹ Речи које изговара аутомат треба да дикцијом асоцирају на говор који је снимљен и аутоматски се пушта у возилима градског превоза. Наратор је тај текст читао уз помоћ микрофона који производи благи ехо.

VI сцена

Лица: Јована, Снежа, возач, Распеванко, Намћор, Смотанко
Сценографија: Аутиобус са 7 места за седење

Бус плус: Следеће стајалиште – Зимска 10! Молимо Вас, прочитајте своје карте.

Смотанко: Карта! Тачно, карта! Где ми је карта!? (Чеше се по џебу, испада му све из руку. Несигурно између џебура изражи картицу, а картица му стијоји на видном месту, нпр. на рамену, иако да деца из јудике виде и могу да реајују.) Ево, ево.

Распеванко: Ево, ево!

Смотанко: Нема ми карте! Где је? (Више џебура џонавља. Окренути је ка деци.)

Распеванко: Где је!?

Снежа: (ако деца не одговоре) Ево је овде!

Смотанко: Ахаа, јесте ево је. Хвалаа! Добар дан свима.

Сви остали: Добар дан!

Распеванко: Добар дан!

Намћор: Пуца ми глава од твог певања, а треба да се спремим за аудицију. Ућути већ једном!
(Невербално џоказује да му је достига свећа.)

Распеванко: Ућути већ једнооом!

Јована: Видиш, и они се такмиче. (Изражава и невербално врсту злурадосћи према осталим кандидатима.)

VII сцена

Лица: Јована, Снежа, возач, Распеванко, Намћор, Смотанко, Паиуљак
Сценографија: Аутиобус са 7 места за седење

(Паиуљак маше аутиобусу и џоказује му да стијане.)

Бус плус: Следеће стајалиште – Зимска 11!

Возач: Да ли вам је потребна помоћ?

Патуљак: Ваљда видиш да ти машем. Па не бих махао да ми не треба помоћ. Свашта!

Возач: Како вам могу да вам помогнем?

Патуљак: Хајде одвези ме до Зимске 20.

Возач: Ово је аутобус за аудицију. Не могу вас повести.

Патуљак: Ма хајде бре, то ти је ту близу.

Бус плус: Молимо Вас, прочитајте своје карте. (Паиуљак оћкуцава картицу.)

Бус плус: НЕМАТЕ ДОВОЉНО КРЕДИТА!

Патуљак: Како то немам кредита, јуче сам уплатио 200 динара!

Возач: Дајте мени карту, а Ви нађите место.

Патуљак: Сва су места пуна! Зар се тако дочекује један патуљак!?

Намћор: Е баш ћемо да дочекујемо црвенобраде патуљке!

Патуљак: Срамота! Могу ли да седнем поред овог кофера?

Снежа: Наравно!

Патуљак: А шта вам је то?

Распеванко: Шта вам је то!?

Снежа: Показаћу ти (*вади виолину и гудало*). Ово је виолина, а ово је гудало. (*Почиње да свира.*)

Патуљак: Ахааа, за виолину знам, а за гудало – никад чуо.

Снежа: Да, да, и гудало је важно за свирање.

Распеванко: Гудало је важно!

VIII сцена

Лица: Јована, Снежа, возач, Распеванко, Намћор, Смојанко, Патуљак

Сценографија: Аутобус са 7 места за седење

Бус плус: Следеће стајалиште – Зимска 20.

Патуљак: Хвала, хвала. А где ви идете?

Возач: Идемо у Белиград.

Патуљак: Па мислим да је боље да идете овим путем.

Возач: Али како да прођемо поред чувара?

Патуљак: То је бар лако. Он највише воли када му неко свира, а ви сте сви музичари. Лако ћете проћи.

Возач: То ти није лоша идеја. Стварно је тако брже.

Распеванко: Тако је брже!

Патуљак: Довиђења, музичари!

Сви: Довиђења!

IX сцена

Лица: Јована, Снежа, возач, Распеванко, Намћор, Смојанко, чувар

Сценографија: Аутобус са 7 места за седење, чувар извирује иза иаравана

Чувар: Куда сте ви кренули?

Возач: На аудицију у Белиград. Можемо ли да прођемо овуда?

Чувар: Само ако ми нешто одсвирате.

Возач: Па то је лако, аутобус је пун музичара.

Распеванко: То је лако!

Чувар: Хајде да чујем.

Распеванко: Једном је зека сањао свој сан...

Чувар: Не то није свирање, то је певање.

Јована: Разболе се лисица...

Чувар: Ма нее.

Смотанко: У свету постоји једно царство...

Чувар: *(Хвања се за њаву.)* Ја желим да ми неко свира, а не да певате.

Намћор: Ја то све време причам, али ме нико не чује!

Снежа: Могу ја да одсвирам. Ево само да се отпакујем. *(Откривају и схвања да у фуџроли нема гудала.)* Јаоооо, па немам гудало? Где је моје гудало? Да ли га је неко видео? Шта ћемо да радимо?

Смотанко: Ако није код нас, код кога би онда могло да буде?

Јована: Мора да га је неко узео и отишао.

Снежа: Али ко је могао ако смо само ми у аутобусу? Ко је још био сем нас у аутобусу? *(Ако деца не кажу сама да је био њавуљак:)* Децо, шта ви мислите, ко ми је узео гудало?

Јована: Јао па да. Патуљак је био овде! Сигурно је он узео!

Возач: Па шта ћемо сада да радимо?

Распеванко: Шта да радимо!?

Сви остали: Да нађемо патуљка!

Возач: Идемо, возимо се! *(Сви се њишу, симулирају крењање аутобуса.)*

Х сцена²

Лица: Јована, Снежа, возач, Распеванко, Намћор, Смотанко

Сценографија: Аутобус са 7 места за седење, чувар извирује иза њавана

Сценографија: Плавно сакрива аутобус. Карџон са аутобусом на шџају симулира крењање аутобуса, уз музичку џодлоу (уводни мотиви из „Забављача“ Скоџа Џоџина). Аутобус се сада креће уназад, јер се сви врањају. Плавно се сџушња, аутобус је на истџом месту.

Возач: Да ли неко види патуљка?

Сви појединачно: Не!

Возач: Па како га онда можемо наћи?

Распеванко: Можда да га сачекамо овде?

Намћор: Ма неће се он појавити.

Јована: Не знам ја да ли ће он доћи, али како је могао да украде гудало?

Снежа: Можда ипак није он. Видећемо када дође.

Сада су сви џужни здоџ ситуације која је настала. Сџушњају џолеге, зевају, дремају, као да сџавају. Јована се искрада испред аутобуса и сџушња гудало на џод, да џа се реши. Деца моју џо да виде.

Сви сем Јоване: Шта се дешава?

Јована: Не знам, не знам шта је било. *(Показује џрстџом на усџима деца да џуше. Сви џрилазе Јовани и џледају је.)* Ју, шта је ово? Откуд ово овде??

Сви: Ти си узела гудало?

Јована: Не, не, нисам ја.

---

2 Ова сцена би се, ради једноставности фабуле, могла изоставити при извођењу за јаслени и млађи дечји узраст.

Снежа: Али деца су видела. Зашто ми ниси рекла да је све време код тебе?
Јована: И ја бих исто волела да свирам виолину. Волела бих да и мене позову, а не само тебе, тебе, тебе. (*Сјушића њоїлед, делује њокуњено.*)
Снежа: Видим да си љута. (*Грли је.*)
Јована: Извини, Снежо. Није требало то да урадим. Ужасно се осећам. Жао ми је.
Снежа: Ако желиш да свираш виолину, увек могу да ти покажем. Таман можемо и заједно да свирамо.
Јована: Можемо, хвала ти. Не желим да се ово више икад понови.
Снежа: (*окреће се ка њублицы и каже деци*) Изгледа да је Јована научила лекцију о искренности. Шта мислите?
Возач: И ја тако мислим. Ако кренемо сада, стићи ћемо на време. Идемо до чувара да брже стигнемо.
Сви: Хајде, идемоооо!

ХІ сцена

*Лица: Јована, Снежа, возач, Распеванко, Намћор, Смојанко,
Сценографија: Ауџобус са 7 места за седење, чувар извирује иза њаравана*

Плајно сакрива ауџобус. Са сцене се њомера ауџобус, сїолице.

Сценографија: Карџон са ауџобусом на шїаїићу симулира креїање ауџобуса, уз клавирску њодлоїу – ауџобус се сада креће ка Белиїраду, уз њређашињу музичку њодлоїу.

Наратор: Дружина је успела да прође поред чувара и полако се приближава Белиграду. А шта се тамо дешава? Да видимо.

Сара: Види колико је сати а још их нема!
Маја: Зашто их нема?
Сара: Шта да радимо? (*Окреће се њрема деци.*)
Маја: Нова година само што није!
Бус плус: Последње стајалиште – Белиград!

Плајно се њомера, ауџобус је већ склоњен. Склања се и бус њлус, црвена оїрада.

Намћор: Аман, само кад смо стигли више! (*Сви улазе њрчећи. Смојанко се сїоїииче.*)
Распеванко: Журимо, журимо!
Сви углас: Добро вече!
Сара: Па где сте ви до сада!
Маја: Полако, полако, није још све изгубљено.

Сара: Како није изгубљено, минут је до поноћи!

Маја: Нека наступају сви!

Сара: Молим те, како да наступају сви? Како то мислиш?

Маја: Да ли постоји нека песма коју сви знате?

Снежа: Можда, „Деда Мразе, Деда Мразе“! Да ли је знате?

Сви: Да, знамо је!

Снежа: А ви, децо? Хајде да је заједно отпевамо!

Сара: Добро, добро, онда наступајте сви!

(Деда Мраз улази љасно.)

Намћор: Јој, само нам је још Деда Мраз фалио!

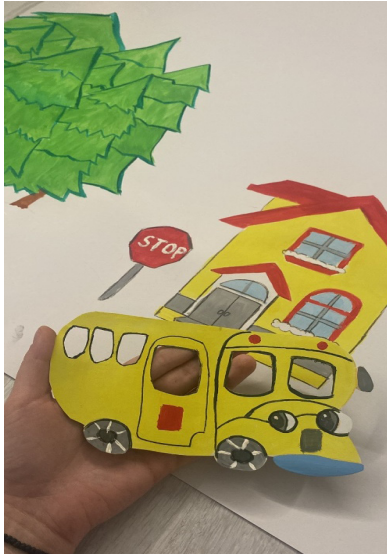
Деда Мраз: Хо-хо-хо... Чуо сам да је овде неко научио лекцију о искрености! Децо, помозите ми, ко је то? Ко је пожелео да свира виолину? *(Деда Мраз љоклања Јовани виолину.)*

Јована: *(Ја сам)* Деда Мразе! Хвала ти!

Деда Мраз: Чуо сам да су вам у госте дошле и балерине. Могу ли да видим како плешу?

Сада сви заједно певају и свирају песму „Деда Мраз“ Александра Кораћа.

Куда сте ви кре

Балерине су нам улепшале дан.